

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska ul. br. 31

Poslovni broj: Pn-82/2024-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vukovaru, po sucu Mariji Knežević Karamijatović, kao sucu pojedincu, u građanskopravnoj stvari tužitelja DALIBORA MILINOVIĆA, OIB:81461489318 iz Vukovara, Domovinskog rata 2, zastupan po punomoćniku Ivanu Ergotiću, odvjetniku u Vinkovcima protiv tuženika WIENER OSIGURANJE VIENNA INSURANCE GROUP d.d. Slovenska br. 24. Zagreb OIB:52848403362, zastupani po punomoćniku Slavku Baotiću, odvjetniku u Županji, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave održane u nazočnosti punomoćnika parničnih stranaka, 8. rujna 2026. na osnovi čl. 335. Zakona o parničnom postupku, 6. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku WIENER OSIGURANJE VIENNA INSURANCE GROUP d.d. Slovenska br. 24. Zagreb OIB:52848403362 da tužitelju DALIBORA MILINOVIĆA, OIB:81461489318 iz Vukovara, Domovinskog rata 2, na ime naknade trajne tuđe pomoći i njege, plaća mjesečnu rentu u iznosu od 180,00 eura (slovima: stoosamdeseteura), počevši od 19. prosinca 2024. pa nadalje dok za to budu postojali zakonski uvjeti, s tim da je dospjele obroke dužan isplatiti odjednom zajedno sa zateznim kamatama od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa rente do isplate, a koji iznosi dospijevaju svakog 5. (petog) dana u mjesecu te ubuduće najkasnije do 5. (petog) dana u mjesecu za prethodni mjesec, a ostale kako budu dospijevali, najkasnije do 5. (petog) u mjesecu za prethodni mjesec, sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa rente za isplatu do isplate, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku WIENER OSIGURANJE VIENNA INSURANCE GROUP d.d. Slovenska br. 24. Zagreb OIB:52848403362 da tužitelju DALIBORA MILINOVIĆA, OIB:81461489318 iz Vukovara, Domovinskog rata 2, naknadi parnični trošak u iznosu

od 1.298,18 eura (slovima: jednutisućudvjestodevedesetosameuraiosamnaest centi) uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 6. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika 19. prosinca 2024. podnio tužbu ovom sudu radi naknade imovinske štete – povećanja tuđe pomoći i njege. U tužbi navodi da je izrazito teško tjelesno nastradao u prometnoj nesreći koja se dogodila dana 12.04.2016. godine u Nuštru na raskrižju ulica Križni put i Hrvatskih branitelja, a u svojstvu vozača motocikla marke Piaggio reg. oznake i broja VU 637 DI. Predmetnu prometnu nesreću prouzročio je svojom isključivom krivnjom Domagoj Marošević iz Nuštra, ul. M. Marulića br. 5., upravljajući osobnim automobilom marke Mercedes reg. oznake i broja VK 462 DP. Nadalje navodi da je pravomoćnom presudom tužitelju dosuđena naknada neimovinske štete (povreda prava osobnosti) te imovinske štete, k tome i tuđa pomoć i njega u renti svaki dan 1 sat trajno, a po nalazu stalnog sudskog medicinskog vještaka ortopedске struke. Tuženik svaki mjesec isplaćuje mjesečnu rentu u visini tada 450,00 kn sada 59,73 eura što je nesporno.

1.1. S obzirom na protek vremena od 7 godina kada je podnesena tužba i promijenjene okolnosti, inflaciju, povišenje standarda a posebice radnog sata djelatnika, više nije 1 sat tuđe pomoći i njege iznos od 2,00 eura (15,00 kn) već je isti minimalno 5,00 eura po satu od strane ne medicinske osobe upućene trećoj osobi. Tužitelj predlaže da Općinski sud u Vukovaru, kao stvarno i mjesno nadležan sud nakon održane glavne rasprave i provedenog dokaznog postupka temeljem čl.1096. ZOO-a donese presudu kojom će tužitelju dosuditi svakomjesečnu rentu na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 150,00 eura.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje postojanje štetnog događaja, kao i pasivnu legitimaciju za štetni događaj. Potvrđuje da su iste stranke već ranije vodile sudski postupak za naknadu štete koji je pravomoćno okončan presudom Općinskog suda u Vinkovcima broj spisa Pn – 322/2017 i koja je potvrđena presudom Županijskog suda broj GŽ – 870/2020 i po kojim odlukama je, pored ostalog tuženiku naloženo plaćanje mjesečne rente u iznosu od ranijih 450,00 kuna, odnosno danas 59,73 eura mjesečno. Svoju obvezu tuženik je uredno izvršavao, a što se i ne osporava u historijatu tužbe. Tuženik navodi da u ovom postupku nije sporna osnova, već samo visina, da je tražbina iz zahtjeva previsoko postavljena.

2.1. Nadalje navodi da nije sporno da je cijena radnog sata povećana od dana donošenja ranije presude do danas, ali ni u kojem slučaju ne može biti tražena 5,00 eura. Naglašava da se radi o najnižoj cijeni nekvalificiranog radnika koja u praksi iznosi

od 2,50 do najviše 3,50 eura. Zbog toga se ne može priznati postavljena tražbina tužiteljice i njen navod da je cijena 6,00 eura. Radi procesnog načela ekonomičnosti parničnog postupka, tuženik se protivi vještačenju koje je predložio historijat tužbe i predlaže zatražiti od Državnog zavoda za statistiku, Područna služba u Osijeku podatke o cijeni radnog sata nekvalificiranog radnika na području Slavoniji. Tuženik već raspolaže podacima o plaći ovakve vrste radnika i dostavlja se dokaz visine primanja te se predlaže vršenje uvida u odgovor Zavoda. Nema protivljenja drugim prijedlozima tužitelje, kao što su vršenje uvida u ranije spise istih stranaka. Tuženik posebno poziva tužitelja na doprinos dogovoru i umanjenja svoje tražbine na neki prosječni iznos kod odgovara objema stranama u ovom postupku.

2.2. U ovom stadiju parničnog postupka se tuženik protivi tužbenom zahtjevu i predlaže njegovo odbijanje, a tuženiku naknaditi troškove.

3. U podnesku od 24. rujna 2025. tužitelj navodi kako je sat tuđe pomoći i njege nekvalificirane osobe u iznosu od 2,5 -3,5 eura bio možda prije 7-8 godina, a da u današnje vrijeme 1 sat tuđe pomoći i njege iznosi oko 6-7 eura. Naglašava kako sat peglanja ili čišćenja u Slavoniji iznosi minimalno 10,00 eura a isto tako se radi o nekvalificiranim osobama, a k tome treba dodati kako vrijednost sata treba cijeliti po prosječnoj cijeni rada koja se postiže u djelatnosti koja pruža medicinsku pomoć (Uvid u Žs Zagreb GŽ-3805/23) a NE prema cijeni najniže plaćene kategorije rada. Osim toga i rad najniže plaćenog NKV radnika u 2025. godine prema Državnom zavodu za statistiku iznosi 5,00 eura. Svakako je potrebno pribaviti podatak za područje Vukovarsko srijemske o cijeni prosječnoga sata osobe koja pruža medicinsku pomoć a potom provesti i financijsko vještačenje.

4. U podnesku od 3. lipnja 2026. tuženik navodi da pokušava postići dogovor s drugom parničnom stranom, prihvaćajući činjenicu da je inflatorni učinak povećao dosuđenu rentu. Ovim podneskom tuženik poziva tužitelja na dogovor oko cijene sata rada tuđe pomoći. Tužbom je tražen iznos od pet eura po jednom satu, a tuženik može prihvatiti samo četiri eura. Ne radi se o velikoj razlici na prvi pogled, ali trajno plaćanje, kao i stvaranje sudske prakse ima svoj negativan učinak na štetu tuženika. Bez obzira što se radi o ranijem periodu u kojem se obračunavala ova vrsta pomoći, sudu se dostavlja vještačenje u jednom parničnom predmetu suda u Brodu gdje se tuđa pomoć obračunava od 3,35 do 3,86 eura po jednom satu. Naglašava se da se ne radi o radnom odnosu gdje se obračunavaju dodatna davanja, već o minimalnoj njezi članova kućanstva ili nekvalificiranih trećih i zdravih osoba. Poznato je kako se ta pomoć daje pa zato tuženik i ne može priznati više od četiri eura po jednom satu. Posebno se naglašava da je tuženik voljan i kapitalizirati preostali dio svoje obveze, ako tu druga parnična strana to želi, ali je uvjet ovaj predmet okončati sudskom nagodbom, kako to prakticira tuženik. Poziva se tužitelj na svoj doprinos što lakšem okončanju ovog predmeta i moguću sudsku nagodbu pripremiti i na drugi način, ne samo pisanim putem, kao što to sada se radi ovim podneskom.

5. U podnesku od 2. srpnja 2026. tužitelj ističe da nisu osnovani navodi tuženika kako se tuđa pomoć i njega po satu obračunava u visini od 3,35 do 3,86 eura sat budući da minimalni novčani iznos sata tuđe pomoći i njege treće osobe nemedicinske struke iznosi oko 5,00 eura po satu stoga tužitelj ne može prihvatiti novčani iznos niži od 5,00 eura po satu a eventualno o kapitalizaciji novčane rente punomoćnik tužitelja može sa

tužiteljem razgovarati i tada i u tom dijelu eventualno izvršiti dogovor.

6. Na pripremnom ročištu održanom 8. rujna 2026. tužitelj po punomoćniku je s obzirom na činjenicu da je tužbeni zahtjev podnesen prije 1,5 godinu i na inflatorna kretanja smatram kako je minimalna cijena i satnica nestručne tuđe pomoći i njege u visini od minimalno od 6 eura pa se stoga mijenja dio tužbenog zahtjeva u izreci presude na stranici 2 tužbenog zahtjeva, te se umjesto iznosa od 150,00 eura potražuje iznos od 180,00 eura, u ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen. Dakle predlaže se da se umjesto 59,73 eura po pravomoćnoj presudi od podnošenja tužbe pa nadalje plaća novčani iznos na ime tuđe pomoći i njege 180,00 eura u vidu rente dok za to postoje zakonski uvjeti. Napominje kako vrijednost predmeta spora iznosi po ZPP-u 5 godina po mjesečni iznos ili 18.000,00 eura. Napominje i kako je u prijašnjem postupku utvrđeno da tužitelju pripada svakodnevno 1 sat trajne tuđe pomoći i njege kroz život. Odustaje od svih prijedloga i predlaže da sud po slobodnoj ocjeni presudi i donese odluku o visini tuđe pomoći i njege.

6.1. Tuženik po punomoćniku izjavio je da ostaje kod navoda iz odgovora na tužbu, protivi se novo postavljenom tužbenom zahtjevu koji je previsoko određen s obzirom da je u sudski spis dostavljena sudska praksa i tuženik bi mogao prihvatiti i malo više od iznosa iz pravomoćne presude do 4,5 eura za 1 sat tuđe pomoći. Tužitelju ne pripada zakonska zatezna kamata iz razloga što nije dostavio dokaz o uslugama koje je navodno platio, i ovakva vrsta štete se presuđuje na način da zakonska kamata po čl.29. ZOO-a teče od dana presuđenja pa dalje. Tuženik naglašava da ničim nije doprinio sporom vođenju ovog postupka, tako ni sa te strane ne bi bilo pravično suditi ZZK kao što je tužbeni zahtjev predložio.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao presudu Općinskog suda u Vukovaru broj Pn-322/2017 od 17. srpnja 2020. (list 4-17 spisa), presudu Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi broj GŽ-870/2020 od 15. prosinca 2021. (list 18-22 spisa), dopis Državnog zavoda za statistiku (list 28 spisa), sudsku praksu.

8. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja kojim traži povećanje rente s osnova tuđe pomoći i njege, prethodno utvrđene pravomoćnom presudom Općinskog suda u Vukovaru broj Pn-322/2017-54 od 17. srpnja 2020.

10. Između stranaka je nesporno postojanje štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika te osnova tužbenog zahtjeva.

10.1. Nesporno je da su parnične stranke pred Općinskim sudom u Vukovaru vodile postupak radi naknade štete proizašle iz prometne nesreće koja se dogodila 12. travnja 2016. u Nuštru, na raskrižju ulica Križni put i Hrvatskih branitelja, a u kojoj je u svojstvu vozača motokikla marke Piaggio reg. oznake i broja VU 637 DI tužitelj teško tjelesno nastradao.

10.2. Nesporno je da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Vukovaru broj Pn-322/2017 od 17. srpnja 2020., koja je potvrđena presudom Županijskog suda

u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi broj GŽ-870/2020 od 15. prosinca 2021. (list 18-22 spisa), između ostaloga, tužitelju dosuđena imovinska šteta u obliku svakomjesečne rente u iznosu od 450,00 kuna, odnosno 59,73 eura na ime tuđe pomoći i njege, a sve budući da je u tom postupku vještak ortopedeske struke procijenio da je tužitelju trajno potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od jednog sata dnevno.

10.3. Između stranaka nije sporno da tuženik redovito ispunjava svoju obvezu po citiranoj pravomoćnoj presudi ovoga suda broj Pn-322/2017.

11. Sporna je visina tužbenog zahtjeva odnosno ima li tužitelj pravo na povećanje rente na ime tuđe pomoći i njege, a sve uslijed promijenjenih okolnosti od donošenja pravomoćne odluke Općinskog suda u Vukovaru broj Pn-322/2017, odnosno povećanja standarda, inflatornih kretanja, kao i povećanja cijene radnog sata djelatnika.

12. Tužbeni zahtjev je osnovan.

13. Iz dopisa Državnog zavoda za statistiku (list 28 spisa) slijedi da je prosječna isplaćena neto plaća NKV radnika u Osječko-baranjskoj županiji za 2022. godinu iznosila 4649 kuna.

14. Odredbom čl. 1095. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje u tekstu ZOO) propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja, dok je stavkom 2. istoga članka propisano da ako ozlijeđeni zbog potpune ili djelomične nesposobnosti za rad gubi zaradu, ili su mu potrebe trajno povećane, ili su mogućnosti njegova daljnjeg razvijanja i napredovanja uništene ili umanjene, odgovorna osoba dužna je plaćati ozlijeđenomu određenu novčanu rentu, kao naknadu za štetu.

15. Odredbom čl. 1096. ZOO-a propisano je da sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, a može je na zahtjev štetnika sniziti ili ukinuti ako se znatnije promijene okolnosti koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke.

16. U odnosu na visinu naknade štete odnosno rente po osnovi trajne tuđe pomoći i njege, među strankama nije sporno da je pravomoćnom odlukom donesenom u ranijem postupku utvrđeno kako je tužitelju zbog posljedica štetnog događaja trajno potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od jednog sata dnevno. Tuženik u ovom postupku ne osporava ni svoju odgovornost za štetu niti samu potrebu tužitelja za tuđom pomoći i njegovom, već osporava isključivo visinu naknade, smatrajući da bi primjerena cijena jednog sata tuđe pomoći i njege iznosila najviše 4,50 EUR. Takav prigovor sud nije prihvatio.

17. U postupku pred Općinskim sudom u Vukovaru broj Pn-322/2017 visina rente na ime tuđe pomoći njege utvrđena je temeljem čl. 223. Zakona o parničnom postupku, a sukladno nalazu medicinskog vještaka ortopeda, koji je naveo da kod

tužitelja postoji potreba za tuđom pomoći i njegovom trajno 1 h dnevno, odnosno radi se o budućoj šteti kod koje je nastao njezin uzrok, ali će štetne posljedice trajati i u budućnosti, što znači da tužitelj ima pravo na rentu zbog trajno povećanih potreba (čl. 1095. st. 2. Zakona o obveznim odnosima). Sud je u tom postupku uzeo u obzir da nestručne osobe pružaju tuđu pomoć po cijeni od 15,00 kn/sat, te je tužitelju priznat iznos od 450,00 kuna mjesečno. Navedena odluka donesena je 17. srpnja 2020., te je potvrđena presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi broj GŽ-870/2020 od 15. prosinca 2021.

17. Dakle, predmet odlučivanja u ovom postupku je pitanje je li se od vremena donošenja ranije odluke do vremena odlučivanja u ovom postupku promijenila vrijednost takve pomoći u mjeri koja opravdava povećanje ranije utvrđene rente. Po ocjeni ovog suda, okolnosti koje su bile relevantne za određivanje visine rente u međuvremenu su se znatno promijenile.

19. Prilikom određivanja novčane vrijednosti jednog sata tuđe pomoći i njege ne može se polaziti isključivo od nominalnog iznosa koji je bio primjeren u vrijeme donošenja ranije odluke, jer bi se time zanemarila činjenica da je predmetna renta namijenjena pokriću stvarne i trajne potrebe tužitelja koja postoji i danas, odnosno tijekom cijelog budućeg razdoblja za koje je renta dosuđena.

20. Prilikom donošenja ranije odluke 2020. godine vrijednost jednog sata tuđe pomoći i njege bila je utvrđena u iznosu od 15,00 kuna, što nakon uvođenja eura odgovara iznosu od 1,99 EUR. Od tada je proteklo više godina tijekom kojih su se bitno promijenile opće gospodarske i socijalne okolnosti, a osobito vrijednost novca, cijena usluga i cijena rada. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, cijene usluga kontinuirano su rasle, pri čemu su u 2025. godini usluge na godišnjoj razini poskupjele za 6,3%, a u 2026. godini nastavljen je njihov rast; primjerice, u rujnu 2026. cijene usluga bile su za 7,6% više nego u istom mjesecu prethodne godine. Navedeni podaci su javno dostupni na web stranicama Državnog zavoda za statistiku (<https://podaci.dzs.hr/2026/hr/121055>). U istoj skupini statistički se bilježi i porast cijena osobne njege i socijalne zaštite (https://podaci.dzs.hr/media/dykmefux/cij-2026-1-1_8-indeksi-potro%C5%A1a%C4%8Dkih-cijena-u-2026.pdf). Ovdje posebno valja istaknuti da se ove promjene odnose na razdoblje od posljednjih godinu dana, a u konkretnom slučaju prošlo je 6 godina od donošenja odluke u kojoj je utvrđena vrijednost jednog sata tuđe pomoći i njege. Navedeni podaci predstavljaju objektivan pokazatelj da se vrijednost usluga u odnosu na vrijeme donošenja ranije odluke povećala.

21. Međutim, za odluku u ovom predmetu nije odlučan samo opći rast cijena, već prvenstveno činjenica da se naknada odnosi na vrijednost ljudskog rada potrebnog za svakodnevnu pomoć i njegu tužitelja. U tom smislu valja imati na umu i znatan rast zakonom zajamčene minimalne plaće, koja je od 2020. do 2026. godine porasla sa 4.062,51 kuna odnosno 539.19 EUR (Uredbi o visini minimalne plaće NN 106/2019) na 1.050,00 EUR bruto (Uredba o visini minimalne plaće NN 132/2025), odnosno za 94,74%, što predstavlja objektivan pokazatelj promjene vrijednosti rada na tržištu rada. Dakle, Vrijednost rada u Republici Hrvatskoj u promatranom razdoblju znatno je porasla, što je vidljivo i iz kretanja plaća i minimalne plaće, pa ranije utvrđena satnica

od 15,00 kuna više ne predstavlja realnu novčanu protuvrijednost jednog sata rada osobe koja bi danas pružala tužitelju potrebnu pomoć.

22. Pri tome nije odlučno je li tužitelj konkretnu pomoć u cijelom utuženom razdoblju faktično plaćao trećoj osobi po određenoj satnici. Naknada po osnovi tuđe pomoći i njege ima svrhu nadoknaditi tužitelju trošak odnosno vrijednost potrebe koja je nastala kao posljedica štetnog događaja. Stoga visinu naknade treba određivati prema objektivnoj vrijednosti potrebne tuđe pomoći i njege u vrijeme odlučivanja, a ne prema povijesnoj cijeni koja je bila mjerodavna u vrijeme donošenja ranije odluke.

23. U tom smislu sud je imao na umu i odredbu članka 1089. stavka 2. ZOO-a prema kojoj se visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, kao i načelo potpune naknade iz članka 1090. ZOO-a.

24. Slijedom navedenoga, sud ocjenjuje da ranije utvrđena cijena sata tuđe pomoći i njege više ne odgovara stvarnim ekonomskim okolnostima u kojima se takva pomoć danas pruža. Pri tome povećanje naknade s ranije utvrđenog iznosa od 15,00 kuna po satu na 6,00 EUR po satu prema stajalištu ovoga suda predstavlja upravo ostvarenje svrhe odredbe članka 1096. ZOO-a, kojom je predviđena mogućnost da se već dosuđena renta za ubuduće prilagodi znatno promijenjenim okolnostima.

25. Sud nije mogao prihvatiti navode tuženika da bi iznos od 4,50 EUR po satu predstavljao „maksimalno“ primjerenu naknadu. Tuženik takav iznos nije potkrijepio objektivnim kriterijima na temelju kojih bi se moglo zaključiti da upravo iznos od 4,50 EUR predstavlja sadašnju tržišnu vrijednost jednog sata tuđe pomoći i njege. Sama činjenica da tuženik smatra navedeni iznos primjerenim nije dostatna za zaključak da bi upravo taj iznos odgovarao stvarnoj vrijednosti potrebe tužitelja.

26. Naprotiv, sud smatra da bi prihvaćanjem iznosa od 4,50 EUR faktično zadržao naknadu na razini koja ne odražava u dovoljnoj mjeri promjene koje su nastupile od 2020. godine. Takva odluka ne bi u cijelosti ostvarila svrhu instituta rente, a to je omogućiti oštećeniku da tijekom vremena za koje mu je pomoć potrebna može osigurati onu pomoć koja mu je zbog posljedica štetnog događaja trajno potrebna.

27. Pri određivanju visine naknade sud je nadalje imao u vidu načelo potpune naknade štete, prema kojem oštećeniku pripada naknada kojom se treba postići svrha da se njegov imovinski položaj dovede u položaj u kojem bi se nalazio da nije bilo štetnog događaja. Kod trajno povećanih potreba to načelo podrazumijeva da novčani iznos rente mora biti dostatan za pokriće stvarne vrijednosti potrebe u vremenu za koje se renta dosuđuje.

28. Stoga sud cijeni da je u konkretnim okolnostima iznos od 6,00 EUR po satu, odnosno 180,00 eura mjesečno razuman i primjeren sadašnjoj vrijednosti tuđe pomoći i njege. Taj iznos uzima u obzir protek vremena od donošenja ranije odluke, opći rast cijena, kontinuirani rast cijena usluga, povećanje vrijednosti rada te činjenicu da se radi o trajnoj potrebi tužitelja koja se ostvaruje svakodnevno i čije se zadovoljenje ne može promatrati prema ekonomskim okolnostima koje su postojale 2020. godine.

29. Sud je navedenu visinu utvrdio temeljem odredbe čl. 223. Zakona o parničnom postupku.

29. Stoga je zahtjev tužitelja za povećanje rente u iznosu od 180,00 eura mjesečno osnovan te je kao takav prihvaćen za ubuduće.

30. Dosuđeni iznos mjesečne rente tuženik je dužan tužitelju plaćati počevši od dana podnošenja tužbe 19. prosinca 2024. pa ubuduće, dok za to postoje zakonski uvjeti, s time da je dospjele obroke tuženik dužan platiti odjednom u roku od 15 dana, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe pa do isplate, računajući od dana dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa, a ostale kako budu dospijevali najkasnije do svakog 5-og u mjesecu za protekli mjesec. Visina stope zakonskih zateznih kamata određena je sukladno odredbi čl. 29. st. ZOO.

31. Početak tijeka zakonskih zateznih kamata određen je sukladno odredbi čl. 183. st. 2. ZOO, kojom je propisano da ako rok za ispunjenje obveze nije određen, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ga vjerovnik pozove da ispuni obvezu usmeno ili pisano, izvansudskom opomenom ili započinjanjem nekog postupka čiji je cilj da se postigne ispunjenje obveze, dok je odredbom čl. 29. st. 1. ZOO propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, pored glavnice, i zateznu kamatu.

32. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. ZPP i članka 155. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje: Tarifa) u visini od 100 bodova za sastav tužbe (Tbr. 7. toč. 1. Tarife), 100 bodova za sastav podneska od 24. rujna 2025. (Tbr. 8. toč. 1. Tarife) te 250 bodova za pristup ročištu 8. rujna 2026. (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) odnosno ukupno 450 bodova, što uvećano za vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 900, 00 eura, uvećano za PDV od 25% odnosno 225,00 eura što sveukupno iznosi 1.125,00 eura.

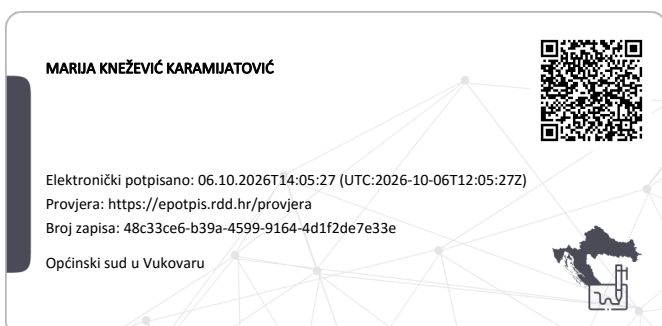
32.1. Tužitelju je priznat i zatraženi trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 eura i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 140,00 eura. Ukupni trošak tužitelja iznosi 1.298,18 eura.

32.2. Na parnični trošak dosuđena je zatezna kamata od dana donošenja ove presude do isplate temeljem odredbe članka 30. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 9/14. i 55/16. – dalje: OZ) po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

33. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Vukovaru 6. listopada 2026.

Sudac:
Marija Knežević Karamijatović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojemu se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, a presudu će sud istaknuti na internetskoj stranici e-oglasnoj ploči sudova, dok ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. st. 9., 10. i 11. ZPP-a).

Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojemu se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (čl. 335. st. 11. ZPP-a)

Dostaviti:

1. Tužitelju putem punomoćnika
2. Tuženiku putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-3088e-39818**

Kontrolni broj: **0f61c-a327a-eb851**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.